

Druh Waław ŁUKASZEWICZ , SP5WL

Druh Waław urodził się 24 sierpnia 1927 roku w Mońkach woj. Białostockie, pochodził z rodziny kolejarskiej .

W marcu 1939 roku po śmierci Mamy przenosi się z Ojcem i rodzeństwem do ciotki na Litwę.

Podczas okupacji niemieckiej mając 15 lat uczestniczył w akcjach sabotażowych na kolei w okolicach Wilna. Musiał uciekać do partyzantki. Po wyzwoleniu Litwy przez wojska radzieckie wcielony został do Armii Czerwonej jako saper, jednak jako kolejarz został zwolniony gdyż kolej była jednostką pracującą na potrzeby wojska. Po wyzwoleniu Polski jako repatriant przyjechał na Ziemię Odzyskane - do Rzepina, gdzie nadal pracował na kolei.

Do ZHP wstąpił 3 sierpnia 1946 roku do 1. MDH im. Bolesława Chrobrego w Sulęcinnie. Przyrzecznie złożył na ręce hm. Sługockiego .

Mając 21 lat powołany do Wojska Polskiego (zasadnicza służba wojskowa).

Od lutego do grudnia 1955 roku był członkiem Polskiej Misji w Komisji Nadzoru Państw Neutralnych w Korei.

Od roku 1956 do 1970 pracował w Zarządzie Głównym Aeroklubu Polskiego gdzie pełnił funkcję starszego inspektora ds. łączności radiowej w lotnictwie sportowym był również członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej ds. lotniczej łączności radiowej.

W 1971 roku był współinicjatorem pracy specjalnej radiostacji okolicznościowej SQ5Z („ZAMEK”) popularyzującej ideę odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie.

Przez 20 lat był również sekretarzem Warszawskiego Zarządu Wojewódzkiego Polskiego Związku Krótkofalowców i członkiem Państwowej Komisji Egzaminacyjnej na świadectwa operatorskie amatorskiej służby radiokomunikacyjnej.

Zobowiązanie instruktorskie złożył 15 listopada 1976 roku w Chorągwi Stołecznej ZHP. Stopień przewodnika otrzymał w 1977 roku, podharcmistra w 1978 roku, a harcmistrza w 1980 roku.

W latach 1977 – 1979 pełnił funkcję instruktora w Wydziale Drużyn HSPS w Komendzie Chorągwi Stołecznej, a następnie Kierownika Inspektoratu Łączności i Radiolokacji Amatorskiej w Zespole Wychowania Patriotyczno – Obywatelskiego Komendy Chorągwi Stołecznej. Funkcję tę sprawował do 1999 roku.

W latach 1977 i 1978 pełnił funkcję zastępcy szefa łączności i szefa łączności Sztabu Operacji Bieszczady 40. W roku 1977 otrzymał odznakę Zasłużony Bieszczadom. W roku 1979 był szefem łączności na obozie specjalnościowym Komendy Chorągwi Stołecznej w Lisznej k/Cisnej.

W latach 1980 i 1981 pełnił funkcje Komendanta Obozu szkoleniowego Komendy Chorągwi Stołecznej w Muszakach.

W roku 1982 podczas obozu Szczepu 85 WDH z Hufca Praga Północ w Selwie pełnił funkcje szefa szkolenia specjalnościowego. Na obozach Hufca Praga Północ w Kurkach (woj. Olsztyńskie) w latach 1983, 1984, 1985, 1986 (w Piduniu) i w Kurkach w 2008 organizował łączność telefoniczną między obozami, prowadził szkolenia w zakresie łączności przewodowej oraz uruchamiał obozowa radiostację amatorską.

Był współorganizatorem VI Centralnych Manewrów Techniczno – Obronnych (1978) zorganizowanych w Zegrzu na terenie Oficerskiej Szkoły Łączności, XI MTO w roku 1988 w Białej Podlaskiej oraz strefowych MTO w 1986 w Białymstoku.

W roku 1988 jako kadra obozu Chorągwi Stołecznej podczas Zlotu ZHP na Polu Bitwy Grunwaldzkiej został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Podczas służby instruktorskiej był organizatorem klubów łączności i krótkofalarskich w Hufcach Chorągwi Stołecznej. Będąc sędzią sportowym klasy pierwszej Polskiego Związku Radioorientacji Sportowej organizował szkolenia i zawody dla różnych środowisk harcerskich Chorągwi Stołecznej. Był wielokrotnie Sędzią Głównym Mistrzostw Polski w radioorientacji sportowej oraz zawodów o Puchar SYRENY. Posiadał też uprawnienia operatorskie kategorii I-szej bez ograniczeń na wszystkie środki łączności służbowej UKF.

Po przejściu na emeryturę pracował jeszcze przez wiele lat w Specjalnym Ośrodku Wychowawczym w Warszawie - Nowy Rynek 4. Na bazie tego Ośrodka współorganizował turnieje w zakresie bezpieczeństwa ruchu

drogowego dla dzieci i młodzieży niezorganizowanej i zawody Służbowa Łączność Radiowa

Został odznaczony wieloma odznaczeniami w tym między innymi ;

- Brązowym medalem Za zasługi dla Obronności Kraju /1966/
- Srebrnym Krzyżem Zasługi /1969/
- Srebrną Odznaką Za Zasługi w zwalczaniu powodzi / 1970/
- Srebrnym medalem Za zasługi dla Obronności Kraju /1970/
- Honorową Odznaką Ruchu Przyjaciół Harcerstwa /1970/
- Odznaką Zasłużonego Działacza Lotnictwa Sportowego /1972/
- Krzyżem za Zasługi dla ZHP /1975/
- Złotą Odznaką Zasłużony Pracownik Łączności /1975/
- Złotą Odznaką Za Zasługi dla Warszawy /1982/
- Złotym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju /1987/
- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski /1987/
- Srebrną Odznaką Za Zasługi dla Obrony Cywilnej /1987/
- Srebrną Odznaką Zasłużony Działacz Ligi Obrony Kraju /1988/
- Medalem pamiątkowym W Uznaniu Zasług we współpracy z Wyższą Oficerską Szkołą Lotniczą w Dęblinie/ 1990/
- Złotym Krzyżem Za Zasługi dla ZHP /1999/
- Odznaką Honorową Polskiego Związku Krótkofalowców /2005/

Był naszym mentorem, pomagał nam w rozwoju naszych klubów, wspierał nas w trudnych momentach. Będzie nam Ciebie druhu Wacku bardzo brakować, ale pozostaniesz w naszych sercach na zawsze.

Instruktorzy środowisk łączności Chorągwi Stołecznej ZHP

Opracowanie: hm. Wit JOZENAS, hm. Marek Ruszczak